

Sygn. akt: VU 1647/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku G. G.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury policyjnej

na skutek odwołania G. G.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z dnia 6 października 2010 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.z dnia 6 października 2010 roku znak (...)w ten sposób, że przyjmuje przy obliczeniu wysługi emerytalnej G. G. okresy służby:

- **od 21 lutego 1981 roku do 31 lipca 1981 roku,**
- **od 01 listopada 1981 roku do 30 marca 1982 roku,**
- **od 11 marca 1986 roku do 30 września 1986 roku,**
- **od 30 listopada 1987 roku do 31 grudnia 1987 roku**

w wymiarze 2,6% podstawy wymiaru za każdy rok służby,

II. oddala dalej idące odwołanie,

III. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06 października 2010r.- znak (...)Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej G. G. i w wyniku obniżenia wskaźnika emerytury za okres od dnia 01 maja 1978r. do 31 lipca 1990r. z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7

% podstawy wymiaru za każdy rok służby we wskazanym okresie. Łączna wysokość emerytury - od dnia 01 stycznia 2010 r. - z uwzględnieniem podwyższenia z art. 15 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy policji (...) stanowiła 65,13% podstawy wymiaru tj. nie więcej niż 80% tej podstawy i wyniosła 2494,21 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła G. G. wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości świadczenia i przyznanie jej emerytury policyjnej w nieobniżonej wysokości na poziomie 40 % podstawy za 15 lat służby i 2,6 % podstawy wymiaru za każdy dalszy rok służby z uwzględnieniem okresów składkowych i nieskładkowych oraz przysługujących mu podwyższeń i dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, że ustawa z dnia 23 stycznia 2009r. nie odpowiada konstytucyjnym wzorcom Rzeczypospolitej Polskiej jako demokratycznego państwa prawa, jak również zasadom ochrony praw człowieka i obywatela przyjętych w ratyfikowanych przez Polskę umowach międzynarodowych. Tym samym, ustawa ta nie może być uznawana za źródło obowiązującego prawa, a decyzja Dyrektora Zakładu Emerytalno Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., obniżająca emeryturę policyjną, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących normach prawa krajowego i międzynarodowego. Ponadto, zdaniem skarżącej, ustawa ta jest rażąco sprzeczna z Rezolucją nr 1096 Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy z dnia 27 czerwca 1996r., wzywającą do zapewnienia zgodności ustaw i środków z wymogami państwa opartego na rządach prawa zaleceniem zakończenia rozliczeń z okresem komunistycznym w okresie 10 lat, który to termin minął 10 lat temu.

W odpowiedzi na odwołanie, Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, iż ustawodawca w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym (...) funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin, zobowiązał pozwany organ emerytalny do wszczynania z urzędu postępowania w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń stosownie do wyżej wymienionych przepisów. Jednocześnie argumentował, iż na podstawie § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (Dz. U., Nr 239, poz. 2404), informacja o przebiegu służby jest dla organu emerytalno – rentowego wiążąca przy wydawaniu przedmiotowych decyzji. Wobec powyższego, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w wykonaniu i zgodnie z wyżej wskazanymi przepisami, organ emerytalny, w zaskarżonej decyzji, ustalił miesięczną wysokość emerytury policyjnej odwołującego, od dnia 01 stycznia 2010r. w kwocie 2494,21zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

W okresie od 01 września 1975r. do 14 kwietnia 1976r. G. G. (nazwisko rodowe S.) była zatrudniona w (...) w Z. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku (...).

dowód: akta osobowe - świadectwo pracy z dnia 07 października 1996r. k. 27-28.

We wniosku personalnym Starszy Inspektor Wydziału Kadr (...) w L. wniósł o przyjęcie G. G. do służby w (...). Wniosek ten został pozytywnie zaopiniowany przez Naczelnika Wydziału Kadr (...) w L.. W odrębnej notatce sporządzonej na wniosku sformułowano treść i numer rozkazu personalnego, tj. (...) oraz jego datę – 31 grudzień 1976r.

Wymienionym rozkazem personalnym, wydanym przez Komendanta (...) w L., G. G. została przyjęta z dniem 30 grudnia 1976r. do służby w organach (...) – na okres służby przygotowawczej - na stanowisko telefonistki Sekcji (...) (...) w L. z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta (...) (...) L.. W rozkazie tym zaliczono jej wysługę lat w (...) - na dzień 01 stycznia 1977r. - w wymiarze 2 dni.

Rozkazem personalnym nr (...) z dnia 26 sierpnia 1977r. wydanym przez Komendanta (...) w L. G. G. została odwołana z zajmowanego stanowiska telefonistki Sekcji (...) (...) w L. z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta (...) (...) L. i mianowana na stanowisko telefonistki Sekcji (...) (...) z umieszczeniem na wolnym etacie posterunkowego Posterunku

(...) w Ś.z dniem 31 sierpnia 1974r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce z dnia 24 sierpnia 1977r.

Od 18 do 21 lipca 1977r. G. G. odbyła kurs z zakresu obsługi eksploatacyjnej urządzeń szyfrujących (...).

W okresie od 09 stycznia 1978r. do 27 stycznia 1978r. G. G. odbyła przeszkolenie na kursie podstawowym nr (...) z zakresu problematyki szyfrowej i kodowej, zakończony egzaminem w dniu 27 stycznia 1978r. Kurs ten odbyła w ośrodku doskonalenia zawodowego MSW .

W 1978r. G. G. ukończyła eksternistycznie Szkołę (...) im. W. O. w S.. Szkolenia odbywały się w godzinach popołudniowych od 14.00 do 18.00. Tydzień przed egzaminem zorganizowany był wyjazd uczestników . Dnia 04 marca 1978r. – skarżąca zakwalifikowana na egzamin.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 10 marca 1978r. wydanym przez Komendanta (...)w L., G. S. została odwołana z zajmowanego stanowiska, tj. telefonistki Sekcji (...) (...)z umieszczeniem na wolnym etacie posterunkowego Posterunku (...)w Ś.i mianowana na stanowisko telefonistki Sekcji (...) (...)z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta Posterunku (...) w M.z dniem 01 marca 1978r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce z dnia 01 marca 1978r.

Wnioskiem personalnym z dnia 28 kwietnia 1978r. Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L. wniósł o mianowanie G. G. na stanowisko telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...)z dniem 01 maja 1978r. Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 05 maja 1978r. wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. została odwołana z dotychczas zajmowanego stanowiska, tj. telefonistki Sekcji (...) (...)z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta Posterunku (...) w M.i mianowana na stanowisko telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...)z dniem 01 maja 1978r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w notatce z dnia 04 maja 1978r.

W dniu 29 sierpnia 1978r. Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L. złożył wniosek o nadanie G. G. stopnia (...). Wniosek został pozytywnie zaopiniowany przez Kierownictwo Departamentu Kadr MSW. W notatce sporządzonej na wniosku podano numer (...)i datę (27 września 1978r.) rozkazu personalnego. Wymienionym rozkazem, wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. nadano stopień służbowy – (...).

W dniu 30 czerwca 1979r. skarżąca zawarła związek małżeński, przyjmując nazwisko męża (G.), o czym pisemnie poinformowała Naczelnika Wydziału Kadr (...)w L., składając pisemny raport datowany 29 sierpnia 1979r. Fakt powyższy został odnotowany w rozkazie personalnym nr (...)z dnia 04 września 1979r., wydanym przez Komendanta (...)w L., w którym podano, iż (...)G. S., telegrafistka Samodzielnej Sekcji (...)z zmieniła nazwisko na (...)na podstawie aktu małżeństwa nr (...) wydanego przez Urząd Stanu Cywilnego w Z.z dnia 30 czerwca 1979r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce z dnia 01 września 1979r.

W dniu 05 września 1979r. Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L. złożył wniosek o nadanie G. G. stopnia (...). Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 22 września 1979r. wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. nadano stopień służbowy – (...).

W opinii służbowej z dnia 01 grudnia 1979r., Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L., wniósł o mianowanie G. G. funkcjonariuszem stałym (...) z dniem 30 grudnia 1979r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 28 grudnia 1979r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. została mianowana funkcjonariuszem stałym z dniem 30 grudnia 1979r. w związku z upływem okresu służby przygotowawczej. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce z dnia 03 grudnia 1979r.

W okresie od 01 października 1977r. do 30 czerwca 1980r. G. G. ukończyła cykl doskonalenia zawodowego , który odbywał się w Komendzie (...)w L.. W ramach doskonalenia zawodowego szkolenia, w których uczestniczyła

wnioskodawczyni dotyczyły ujednoczenia obiegu dokumentów zgodnie z instrukcją nr (...)dotyczącej biurowości w jednostkach (...).

W dniu 11 września 1980r. Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L.złożył wniosek o nadanie G. G.stopnia(...). Wniosek został pozytywnie zaopiniowany przez Kierownictwo Departamentu Kadr MSW. Rozkazem personalnym nr(...)z dnia 29 września 1980r. wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G.nadano stopień służbowy – (...).

W pisemnym raporcie z dnia 18 lutego 1981r. G. G.złożyła do Komendanta (...)wniosek o udzielenie jej urlopu macierzyńskiego bezpłatnego w terminie od dnia 21 lutego 1981r. do dnia 05 sierpnia 1981r. Na udzielenie urlopu wyraził zgodę Kierownik Samodzielnej Sekcji (...) w L..

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 28 lutego 1981r. wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. udzielono urlopu bezpłatnego w okresie od 21 lutego 1981r. do 05 sierpnia 1981r. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1975r. w sprawie bezpłatnego urlopu dla matek pracujących. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej pod raportem dnia 18 lutego 1981r.

W raporcie z dnia 03 lipca 1981r. G. G., w odpowiedzi na prośbę Kierownika Samodzielnej Sekcji (...)o wcześniejsze podjęcie pracy w Samodzielnej Sekcji (...)od 01 sierpnia 1981r., wyraziła zgodę na odwołanie z urlopu bezpłatnego i wcześniejsze podjęcie pracy.

Rozkazem Personalnym nr (...)z dnia 13 sierpnia 1981r., wydanym przez Komendanta (...), G. G.została odwołana, na własną prośbę z urlopu bezpłatnego i skierowana do pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku, tj. telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...) z dniem 01 sierpnia 1981r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej pod raportem dnia 03 lipca 1981r.

W pisemnym raporcie z dnia 19 października 1981r. złożonym drogą służbową Komendantowi (...)w L., G. G.wniosła o udzielenie jej urlopu wychowawczego od dnia 01 listopada 1981r. do dnia 31 sierpnia 1982r. Wobec braku sprzeciwu Kierownika Samodzielnej Sekcji (...)w L., rozkazem personalnym nr (...)z dnia 27 października 1981r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. udzielono urlopu wychowawczego od 01 listopada 1981r. do 31 sierpnia 1982r. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1981r. w sprawie urlopów wychowawczych. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce dnia 22 października 1981r.

W piśmie z dnia 15 marca 1982r. skierowanym do Komendanta (...)w L., G. G.wniosła o przerwaniu jej urlopu wychowawczego, uzasadniając iż chce podjąć pracę z dniem 01 kwietnia 1982r. Wniosek został pozytywnie zaopiniowany przez Kierownika Samodzielnej Sekcji (...)w L.i Zastępcę Naczelnika Wydziału Kadr(...)w L..

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 25 marca 1982r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G.została odwołana z urlopu wychowawczego i skierowana do służby na stanowisko telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...) z dniem 01 kwietnia 1982r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej pod raportem dnia 18 marca 1982r.

W dniu 23 września 1982r. Kierownik Samodzielnej Sekcji (...)w L.złożył wniosek o nadanie G. G.stopnia (...). Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 30 września 1982r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G.nadano stopień służbowy – (...).

W raporcie z dnia 20 lipca 1982r., skierowanym do Komendanta (...)w L., G. G.wniosła o przeniesienie jej z Samodzielnej Sekcji (...)do Wydziału (...)na stanowisko sekretarza – maszynistki. Prośbę motywowała tym, iż ma małe dziecko i nie odpowiada jej praca w trybie zmianowym jak na dotychczas zajmowanym stanowisku. Wniosek został pozytywnie zaopiniowany m.in. przez Kierownika Samodzielnej Sekcji (...)w L., Zastępcę Komendanta (...), Zastępcę Naczelnika Wydziału Kadr (...)w L..

Wobec powyższego, rozkazem personalnym nr (...)z dnia 29 listopada 1982r., wydanym przez Komendanta (...), G. G.została odwołana z zajmowanego stanowiska, tj. telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...)i mianowana na stanowisko

sekretarza – maszynistki Wydziału (...) z umieszczeniem na wolnym etacie kierownika zmiany tegoż Wydziału z dniem 01 listopada 1982r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej pod raportem dnia 25 listopada 1982r.

Rozkazem Komendanta (...)w L.z dnia 14 czerwca 1983r., G. G.została odwołana z zajmowanego stanowiska, tj. sekretarza – maszynistki Wydziału (...)umieszczona na wolnym etacie kierownika zmiany Wydziału (...)i mianowana na stanowisko sekretarza – maszynistki Wydziału (...)z umieszczeniem na wolnym etacie inspektora Wydziału (...) z dniem 01 marca 1983r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce ze wskazaniem” do rozkazu 14.06.1983r.”.

Rozkaz umieszczono w rozkazach personalnym (...)pod nr (...) z datą 17 września 1983r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 11 lipca 1983r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G.została odwołana z zajmowanego stanowiska, tj. sekretarza – maszynistki Wydziału (...), z umieszczeniem na wolnym etacie inspektora Wydziału (...)i mianowana na stanowisko sekretarza – maszynistki Wydziału (...)z umieszczeniem na wolnym etacie inspektora Grupy (...)L.z dniem 01 marca 1983r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce z dnia 08 lipca 1983r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 13 stycznia 1984r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G.została odwołana z zajmowanego stanowiska i mianowana na stanowisko sekretarza – maszynistki Wydziału (...) L.z dniem 01 stycznia 1984r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce pod raportem z dnia 13 stycznia 1984r.

W pisemnym raporcie z dnia 19 lutego 1986r., złożonym drogą służbową Szefowi (...)w L., G. G., wniosła o udzielenie jej urlopu wychowawczego w okresie od 11 marca do 30 września 1986r. W raporcie wskazała, iż urlop przeznaczy na opiekę nad dzieckiem urodzonym (...)Raport został pozytywnie zaopiniowany przez Naczelnika Wydziału(...)w L.i Naczelnika Wydziału Kadr (...)w L..

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 12 marca 1986r., wydanym przez Komendanta (...)w L., G. G. udzielono urlopu wychowawczego na okres od dnia 11 marca 1986r. do dnia 30 września 1986r., zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981r. w sprawie urlopów wychowawczych. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej pod raportem dnia 11 marca 1986r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 30 kwietnia 1986r., wydanym przez Szefa (...)L., G. G., przebywająca na urlopie wychowawczym, została odwołana z zajmowanego stanowiska, tj., sekretarza – maszynistki Wydziału (...)i przyjęta do dyspozycji Szefa (...)L.z dniem 01 maja 1986r. Jednocześnie, Szef (...) L.udzielił jej urlopu wychowawczego od dnia 11 marca 1986r. do dnia 30 września 1986r., zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981r. w sprawie urlopów wychowawczych. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce pod raportem z dnia 29 kwietnia 1986r.

W pisemnym raporcie z dnia 01 października 1986r. skierowanym do Szefa (...)w L., G. G. poinformowała, że z dniem 30 września 1986r. skończył się jej urlop wychowawczy i od 01 października 1986r. zamierza wrócić do pracy.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 08 października 1986r. G. G., przebywająca w dyspozycji Szefa (...)L., została mianowana na stanowisko sekretarza – maszynistki Wydziału (...) z dniem 01 października 1986r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce pod raportem z dnia 08 października 1986r.

W pisemnym raporcie z dnia 30 listopada 1987r. złożonym Szefowi (...)w L., G. G., wniosła o udzielenie jej urlopu wychowawczego w okresie od 30 listopada do 31 grudnia 1987r. na opiekę nad dzieckiem urodzonym (...)Prośbę swą motywowała koniecznością opieki nad dzieckiem, które z powodu choroby nie mogło uczęszczać do żłobka. Raport został pozytywnie zaopiniowany przez Naczelnika Wydziału (...)w L.i Naczelnika Wydziału Kadr (...)w L.. Z raportu wynikało ponadto, że G. G.wykorzystała przysługujące jej 60 dni z tytułu opieki nad chorym dzieckiem z bieżącym roku

(1987). W książeczce zdrowia funkcjonariusza (...) brak wpisów dotyczących korzystania przez skarżącą ze zwolnień lekarskich w 1987r. z tytułu konieczności sprawowania opieki nad chorym dzieckiem .

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 07 grudnia 1987r., wydanym przez Szefa (...)L., G. G.udzielono urlopu wychowawczego na okres od 30 listopada 1987r. do 30 grudnia 1987r. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981r. w sprawie urlopów wychowawczych. Jednocześnie, G. G.została przyjęta do dyspozycji Szefa (...) z dniem 30 listopada 1987r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej dnia 30 listopada 1987r.

W pisemnym raporcie z dnia 04 stycznia 1988r. złożonym drogą służbową Szefowi (...)w L., G. G. poinformowała, iż wróciła do pracy po wykorzystaniu urlopu wychowawczego od 30 listopada do 31 grudnia 1987r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 08 stycznia 1988r., wydanym przez(...)L., G. G., przebywająca w dyspozycji Szefa (...)w L., została mianowana na stanowisko sekretarki – maszynistki Wydziału (...) z dniem 01 stycznia 1988r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej dnia 08 stycznia 1988r.

W związku z rozwiązaniem wydziału (...), Starszy Inspektor Wydziału Kadr (...)w L.złożył wniosek personalny o mianowanie G. G.na stanowisko sekretarki – maszynistki Wydziału (...).

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 27 czerwca 1989r. G. G.została odwołana z zajmowanego stanowiska i mianowana na stanowisko sekretarki – maszynistki Wydziału (...) z dniem 16 czerwca 1989r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej dnia 20 czerwca 1989r.

Rozkazem personalnym nr (...)z dnia 26 lipca 1990r. G. G.została zwolniona ze służby w organach (...) z dniem 31 lipca 1990r. Treść rozkazu personalnego została sformułowana w odrębnej notatce sporządzonej w lipcu 1990r.

Dowód: akta osobowe o sygn. IPN WR 303/09:

- odpis skrócony aktu małżeństwa k. 23,
- kwestionariusz k. 24,
- przebieg służby (pracy) k. 29-31,
- wniosek personalny o przyjęcie do (...) z odrębną notatką k. 32-33,
- odrębna notatka z dnia 24 sierpnia 1977r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 26 sierpnia 1977r. k. 34,
- zaświadczenie z dnia 27 stycznia 1978r. k. 35-36,
- odrębna notatka z dnia 01 marca 1978r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 10 marca 1978r. k. 38,
- zaświadczenie z dnia 07 sierpnia 1978r. k. 39,
- notatka z dnia 04 maja 1978r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 05 maja 1978r. k. 40,
- wniosek personalny z dnia 28 kwietnia 1978r. k. 41,
- arkusz słuchacza Szkoły (...) w S.z dnia 04 marca 1978r. k. 42-43,
- wniosek o nadania stopnia (...) z dnia 29 sierpnia 1978r. k. 44-45,
- raport z dnia 28 sierpnia 1979r. o zawarciu związku małżeńskiego k. 47,
- odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 04 września 1979r. k. 48,

- wniosek o nadanie stopnia (...) z dnia 05 września 1979r. k. 49-50,
- opinia służbowa z dnia 01 grudnia 1979r. z odrębną notatką z dnia 03 grudnia 1979r. k. 51-52,
- zaświadczenie o ukończeniu cyklu doskonalenia zawodowego k. 53,
- wniosek o nadania stopnia (...) z dnia 11 września 1980r. k. 54-55,
- raport z dnia 18 lutego 1981r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 28 lutego 1981r. k. 56-57,
- raport z dnia 03 lipca 1981r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 13 sierpnia 1981r. k. 58-59,
- raport z dnia 19 października 1981r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 27 października 1981r. k. 62-63,
- wniosek z dnia 15 marca 1982r. o przerwanie urlopu wychowawczego z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 25 marca 1982r. k. 64-65,
- arkusz informacyjny kandydata na stanowisko maszynistki k. 68,
- wniosek o nadanie stopnia (...) z dnia 23 września 1982r. k. 69-70,
- raport z dnia 20 lipca 1982r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 29 listopada 1982r. k. 71-72,
- odrębna notatka z treścią rozkazu z dnia 14 czerwca 1983r. umieszczonego w rozkazach personalnych (...) w L.za nr (...) dnia 17 września 1983r. k. 74,
- odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 11 lipca 1983r. k. 75,
- odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 13 stycznia 1984r. k. 77,
- raport z dnia 19 lutego 1986r. z wnioskiem o udzielenie urlopu wychowawczego oraz z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 12 marca 1986r. k. 81-82,
- odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 30 kwietnia 1986 k. 83,
- raport z dnia 01 października 1986r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 08 października 1986r. k. 84-85,
- raport z dnia 30 listopada 1987r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 07 grudnia 1987r. k. 86-87,
- raport z dnia 04 stycznia 1988r. z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 08 stycznia 1988r. k. 88-89,
- wniosek personalny o mianowanie na stanowisko sekretarki – maszynistki Wydziału (...) k. 90-91
- odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 27 czerwca 1989r. k. 92,
 - odrębna notatka z treścią rozkazu personalnego nr (...) z dnia 26 lipca 1990r. k. 95,
 - książeczka zdrowia funkcjonariusza (...) k. 60,
 - przesłuchanie wnioskodawczyni G. G. – protokół rozprawy z dnia 06 marca 2013r. 00:27:29-00:40:21 .

W okresie od 01 sierpnia 1990r. do 20 maja 2010r. G. G. pełniła służbę w (...).

Dowód: akta emerytalne – zaświadczenie o przebiegu służby dla celów emerytalnych.

G. G. nabyła prawo do emerytury policyjnej na podstawie decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010r., nr ewid.: (...). Do wysługi emerytalnej

zaliczono jej: okresy składkowe przed służbą w wymiarze 7 miesięcy i 14 dni oraz z tytułu służby w (...) - 33 lata, 4 miesiące i 22 dni.

W dniu 08 września 2010r. Instytut Pamięci Narodowej w trybie art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin przedstawił informację o przebiegu służby, z której wynikało, że G. G. w okresie od 01 maja 1978r. do 31 lipca 1990r. pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o jakich mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

Na podstawie tej informacji, organ emerytalno – rentowy MSWiA, w decyzji z dnia 06 października 2010r. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej G. G., wskazując, że do jej ustalenia uwzględniono okresy służby wskazane w informacji z IPN i przyjęto wysługę emerytalną określoną w załączonym zestawieniu, które jest integralną częścią decyzji.

Dowód: akta emerytalne - wysługa na dzień 20 maja 2010r., decyzja z dnia 07 czerwca 2010r. o przyznaniu emerytury policyjnej, informacja IPN o przebiegu służby z dnia 08 września 2010r., wysługa na dzień 01 października 2010r., decyzja z dnia 06 października 2010r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej k. 20.

W piśmie z dnia 29 listopada 2011r. skierowanym do Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA, Instytut Pamięci Narodowej podał, że informacja o przebiegu służby G. G. została skorygowana i zostanie przesłana odrębną korespondencją do organu emerytalnego.

Z przedstawionej przez Instytut Pamięci Narodowej w trybie art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin skorygowanej informacji z dnia 01 grudnia 2011r. wynika, że G. G. pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o jakich mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów w okresie od 30 grudnia 1976r. do 31 lipca 1990r.

Wobec powyższego, decyzją z dnia 04 stycznia 2012r. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej G. G., wskazując, iż emerytura z tytułu wysługi lat wynosi 62,60% podstawy wymiaru, tj. 2471,64zł. Świadczenie zostało podwyższone o 15% podstawy wymiaru z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą. Do wysługi emerytalnej zaliczono: okresy składkowe przed służbą w wymiarze 7 miesięcy i 14 dni, okresy służby w organach bezpieczeństwa w wymiarze 13 lat, 7 miesięcy i 2 dni oraz z tytułu służby w Policji – 19 lat, 9 miesięcy i 20 dni. W związku z powyższym, organ emerytalny ustalił wysokość emerytury na kwotę 2520,13zł od dnia 01 lutego 2012r.

Od tej decyzji G. G. nie wniosła odwołania do sądu ubezpieczeń społecznych .

Dowód: akta emerytalne – pismo IPN z dnia 29 listopada 2011r., informacja o przebiegu służby z dnia 01 grudnia 2011r., wysługa na dzień 01 lutego 2012r., decyzja z dnia 04 stycznia 2012r. o zmianie emerytury policyjnej.

Sąd zważył co następuje :

Na wstępie wskazać należy ,iż na mocy postanowienia z dnia 03 września 2012r. Sąd Okręgowy XIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy sprawę XIII 15155/10 będącej odwołaniem od decyzji wydanej przez Dyrektora Zakładu Emerytalno Rentowego MSWiA w dniu 06 października 2010r.

W uzasadnieniu postanowienia o przekazaniu sprawy sąd omyłkowo wskazał datę decyzji zaskarżonej decyzji 06 października 2011r. Ta oczywista omyłka pisarska nie ma znaczenia dla związania sądu, do którego sprawa została przekazana przez sąd równorzędny w zakresie przedmiotu rozpoznania, którym jest ustalenie wysokości emerytury policyjnej G. G..

Z przedstawionego stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika, iż od daty złożenia przez skarżącą odwołania od decyzji z dnia 06 października 2010r. - wydanej na podstawie informacji IPN nr 199795/2010 z dnia 08 września 2010r. dotyczącej pełnienia przez nią służby w organach bezpieczeństwa państwa w okresie od 01 maja 1978r. do 31 lipca 1990r. - Instytut Pamięci Narodowej w trakcie trwania przed Sądem Okręgowym XIII Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postępowania w sprawie XIII15155/10 wydał w dniu 01 grudnia 2011r. nową informację o przebiegu służby skarżącej w organach bezpieczeństwa państwa. W wyżej wskazanej informacji nr (...)wynika, iż G. G. służbę w tych organach pełniła od 30 grudnia 1976r. do 31 lipca 1990r. W porównaniu z informacją z dnia 08 września 2010r. Skorygowana została data początkowa rozpoczęcia przez skarżącą służby w organach bezpieczeństwa państwa. W miejsce daty początkowej 01 maja 1978r. (wg informacji IPN z 08 września 2010r.) - wskazana została data rozpoczęcia pełnienia służby w organach bezpieczeństwa państwa - 30 grudnia 1976r.

Na podstawie tej informacji Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA wydał w dniu 04 stycznia 2011r. decyzję o ustaleniu wysokości emerytury policyjnej G. G..

Decyzja opisana została w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia.

Od decyzji z dnia 04 stycznia 2011r. G. G. nie złożyła odwołania.

Jednakże z uwagi na przedmiot sporu sąd przyjął w niniejszej sprawie do rozpoznania odwołanie z dnia 06 października 2010r. o ustalenie wysokości emerytury policyjnej, ale w niniejszej sprawie poczynione zostały ustalenia ustalające prawidłowość danych zawartych w pisemnych informacjach Instytutu Pamięci Narodowej z dnia 08 września 2010r. (okres służby w organach bezpieczeństwa państwa od 01 maja 1978r. do 31 lipca 1990r.) oraz w informacji z dnia 01 grudnia 2011r. (okres służby w organach bezpieczeństwa państwa od 31 grudnia 1976r. do 31 lipca 1990r.).

Przechodząc do meritum sprawy sąd uznał, iż odwołanie G. G. zasługuje na częściowe uwzględnienie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja wyłącza z okresu służby i przelicza - przy ustaleniu wysokości jej emerytury przelicznikiem 0,7% podstawy wymiaru - okresy, w których skarżąca:

- przebywała na urlopie bezpłatnym w związku z opieką nad dzieckiem,
- przebywała na urlopie wychowawczym.

Na wstępie wskazać należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a w szczególności z akt nadesłanych przez Instytut Pamięci Narodowej dotyczących przebiegu służby wynika, iż informacja stanowiąca podstawę wydania zaskarżonej decyzji sporządzona została na podstawie akt IPN (...).

Na podstawie tego dowodu sąd ustalił, iż G. G. na podstawie rozkazów personalnych skierowana była do pełnienia służby w organach bezpieczeństwa państwa:

- od 30 grudnia 1976r. do 28 lutego 1979r. - na stanowisku telefonistki w (...)L.- Sekcja (...), z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta (...),
- od 01 marca 1978r. do 30 kwietnia 1978r. - na stanowisku telefonistki w (...)L.- Sekcja (...), z umieszczeniem na wolnym etacie milicjanta Posterunku (...)w M.,
- od 01 maja 1978r. do 30 października 1982r. na stanowisku telegrafistki Samodzielnej Sekcji (...) w L.,

- od 01 listopada 1982r. do 31 grudnia 1983r. - na stanowisku sekretarza - maszynistki w (...)w L.– Wydział (...) na wolnym etacie kierownika zmiany ,
- od 01 stycznia 1984r. do 15 czerwca 1989r. na stanowisku sekretarza - maszynistki w (...)w L.– Wydział (...) ,
- od 16 czerwca 1989r. do 31 lipca 1990r. - na stanowisku sekretarki – maszynistki Wydziału (...) w L..

Na podstawie akt osobowych nadesłanych przez Instytut Pamięci Narodowej sąd ustalił ,iż rozkazem personalnym Komendant (...)w L.udzielił G. G. w okresie od 21 lutego1981r. do 05 sierpnia 1981r. bezpłatnego urlopu macierzyńskiego - na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1975r. w sprawie bezpłatnego urlopu dla matek pracujących , opiekujących się małymi dziećmi .

G. G. faktycznie przebywała na bezpłatnym urlopie macierzyńskim w podanym powyżej okresie tj. 21 lutego1981r. do 31 lipca 1981r.

Z rozkazu personalnego Komendanta (...)w L.wpisanego w rozkazach personalnych (...)za numerem (...) z datą 13 sierpnia 1981r. wynika , iż skarżąca po urlopie macierzyńskim służyć w organach bezpieczeństwa państwa – wymienionych powyżej – ponownie , rzeczywiście wykonywała od dnia 01 sierpnia 1981r. Z tym dniem bowiem odwołana została -na własny wniosek - z tego urlopu (wyżej wskazany rozkaz personalny) .

Na podstawie akt osobowych nadesłanych przez Instytut Pamięci Narodowej sąd dodatkowo ustalił ,iż rozkazami personalnymi Komendant (...)w L.udzielił G. G.urlopów wychowawczych , z których korzystała faktycznie w okresach : od 01 listopada 1981r. do 30 marca 1982r. Oraz od 11 marca 1986r. do 30 września 1986r. . Dodatkowo na podstawie akt osobowych ustalono , ze Szef (...) w L.rozkazem personalnym – wymienionym w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia udzielił skarżącej urlopu wychowawczego , na którym faktycznie przebywała w okresie od 30 listopada 1987r. do 31 grudnia 1987r. W tych okresach skarżąca nie wykonywała służby w organach bezpieczeństwa państwa .

Po zakończeniu wyżej wymienionych okresów urlopów wychowawczych G. G. ponownie i rzeczywiście wykonywała służbę w organach bezpieczeństwa państwa w okresach i na stanowiskach i w wydziałach wskazanych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

Zgodnie z art. 45 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy (...) (Dz. U. z 1973 r. Nr 23, późn. zm.), obowiązującej we wskazanym okresie, funkcjonariuszowi kobiecie przysługiwały szczególne uprawnienia przewidziane dla pracownicy według przepisów prawa pracy.

Na podstawie art. 186 &2 Kodeksu Pracy - Rada Ministrów dnia 29 listopada 1975 r. wydała rozporządzenie w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi (Dz. U. Nr 43, poz,219 ze zm.). Zgodnie z § 11 ust.2 tego rozporządzenia, okres urlopu bezpłatnego w wymiarze nie przekraczającym 6 lat uważany był za okres zatrudnienia w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

W związku z powołanym wyżej uregulowaniem, zawartym w ustawie o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, okres urlopu bezpłatnego w związku z opieką nad dzieckiem należy traktować co do zasady, jako okres służby funkcjonariusza - kobiety. Okres służby, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zaopatrzeniowej funkcjonariuszy mundurowych stanowi natomiast wysługę emerytalną.

Na podstawie art. 186 &2 Kodeksu Pracy - Rada Ministrów dnia 17 lipca 1981 r. wydała rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. Nr 19 poz. 97 ze zm.). Zgodnie z § 18 tego rozporządzenia, - okres urlopu wychowawczego w wymiarze nie przekraczającym 6 lat uważany był za okres zatrudnienia w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin oraz przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

W związku z powołanym wyżej uregulowaniem, zawartym w ustawie o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, okres urlopu wychowawczego należy traktować co do zasady, jako okres służby funkcjonariusza - kobiety. Okres służby, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zaopatrzeniowej funkcjonariuszy mundurowych stanowi natomiast wysługę emerytalną.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie sąd zwrócił uwagę na fakt, że w aktach osobowych znajdują się dokumenty potwierdzające fakt korzystania przez skarżącą w 1987r. z przysługującego jej okresu opieki na dziećmi w łącznym wymiarze 60 dni. Dokumentami tymi są: raport G. G. – z dnia 30 listopada złożony Szefowi (...)w L.w sprawie wniosku o udzielenie skarżącej urlopu wychowawczego oraz rozkaz personalny Szefa (...)w L.z dnia 07 grudnia 1987r. (...). Podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 06 marca 2013r. skarżąca potwierdziła ten fakt i wskazała, iż stan zdrowia dzieci wymagał korzystania przez nią z opieki nad chorymi dziećmi i z tego tytułu w 1987r. wykorzystała przysługujące jej 60 dni.

Jednakże z przedłożonej – na wezwanie sądu – książeczki zdrowia funkcjonariusza (...)brak adnotacji dotyczących 1987r., z których wynikało w jakich dokładnie okresach w 1987r. skarżąca z tego tytułu nie pełniła służby, opiekując się chorymi dziećmi. Okresy te nie są zatem chronologicznie wymienionych ani w aktach osobowych, ani w książeczce zdrowia funkcjonariusza (...). Brak też jest innych dokumentów na podstawie, których sąd mógłby poczynić ustalenia na okoliczność faktycznych okresów niewykonywania w 1987r. przez G. G. służby w organach bezpieczeństwa państwa z tytułu opieki nad chorymi dziećmi.

Informacja Instytutu Pamięci Narodowej o przebiegu służby w organach bezpieczeństwa państwa - w postępowaniu odwoławczym prowadzonym przed sądem ubezpieczeń społecznych - może być weryfikowana, jeżeli zostaną zgromadzone dowody, na podstawie których możliwe jest dokładne ustalenie okresów faktycznego niewykonywania służby przez funkcjonariusza z związku z korzystaniem z bezpłatnych urlopów macierzyńskich, urlopów wychowawczych lub ze zwolnień z tytułu opieki nad chorymi dziećmi.

W niniejszym postępowaniu sąd uznał, iż na podstawie akt osobowych, wpisów w książeczce zdrowia funkcjonariusza (...)i na podstawie przesłuchania wnioskodawczyni nie można ustalić dokładnych chronologicznie okresów niewykonywania służby z tytułu opieki nad chorymi dziećmi. Natomiast treść akt osobowych pozwala na ustalenie dokładnych okresów niewykonywania przez G. G. służby w organach bezpieczeństwa państwa w związku z korzystaniem przez nią z bezpłatnego urlopu macierzyńskiego i z urlopów wychowawczych – wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.

W ocenie sądu zarówno okres urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszce organów bezpieczeństwa w celu sprawowania opieki nad małym dzieckiem i okresy urlopów wychowawczych - nie powinny być uznane za okresy służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 63, póź. 425 ze zm.). Zważywszy na cel udzielenia w/w urlopów i z uwagi na fakt niewykonywanie w tym czasie przez G. G. czynności służbowych (okoliczność tę potwierdzają zapisy w jej aktach osobowych), sąd uznał, że w okresie tych urlopów macierzyńskich i wychowawczych skarżąca nie pełniła służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 8, poz. 67 ze zm.) - (podobnie jak pracownica nie świadczy w tym okresie pracy). W niniejszej sprawie sąd podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 maja 2012r., sygn. akt IIIAUa 1274/11, iż "art. 15 b ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy zaopatrzeniowej (0,7% podstawy wymiaru za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990), adresowany jest do osób, które pełniły służbę w tych organach, co oznacza rzeczywiste wykonywanie tej służby. Kontrola decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej w oparciu o art. 15b ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego

Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) wymaga stwierdzenia, że organ emerytalny prawidłowo zastosował się do dyspozycji art. 13a ust. 4 tej samej ustawy”. Zaskarżona decyzja wydana została na podstawie informacji IPN o przebiegu służby funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, póź. 425 ze zm.), a informacja ta nie jest obarczona błędem.

W tym miejscu wskazać należy, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2012r. rozpoznał – w pełnym składzie - wniosek Zarządu Głównego (...) Związku Zawodowego (...) dotyczący wyłączenia w stosunku do informacji IPN o przebiegu służby funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL kontroli instancyjnej przed IPN oraz skargi do sądu administracyjnego (sprawa K 36/09).

Trybunał Konstytucyjny orzekł , że art. 13a ust.6 ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu , Służby Kontrwywiadu Wojskowego , Służby Wywiadu Wojskowego , Centralnego Biura Antykorupcyjnego , Służby Granicznej , Biura Ochrony Rządu , Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin jest zgodny z art. 77 ust. 2 i 78 Konstytucji RP.

Art. 13a ust. 6 o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy wyłącza stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do informacji IPN, sporządzonej na wniosek właściwego organu emerytalnego w celu ponownego ustalenia prawa do świadczeń emerytalnych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa PRL. Skarżąca zarzuciła m.in. , iż kwestionowany przepis pozbawia uprawnionego prawa do kontroli informacji IPN .

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego informacja IPN ma wyłącznie charakter zaświadczenia ,a więc urzędowego potwierdzenia określonych faktów z akt osobowych funkcjonariusza w celu ponownego ustalenia prawa do świadczeń emerytalnych .

Rozstrzygnięciem władczym o indywidualnych prawach i obowiązkach jest dopiero decyzja właściwego organu emerytalnego w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i ich wysokości .

Ponadto , jeżeli decyzja organu emerytalnego zostanie zaskarżona to sąd powszechny rozstrzygnie merytorycznie co do istoty sprawy i nie ograniczy się do kontroli decyzji organu emerytalnego z punktu widzenia jej legalności , jak ma to miejsce przed sądem administracyjnym . Treść informacji IPN podlega weryfikacji w postępowaniu dowodowym przed sądem powszechnym . Trybunał Konstytucyjny uznał zatem , że kwestionowany przepis nie zamknął funkcjonariuszom organów bezpieczeństwa PRL drogi sądowej dochodzenia swych praw emerytalnych , ani nie pozbawił ich generalnego prawa do zaskarżania . Kontrola informacji IPN została bowiem połączona z prawem zaskarżenia decyzji organu emerytalnego , a w konsekwencji z prawem do wszechstronnego rozpoznania istoty sprawy przed sądem powszechnym .

Trybunał Konstytucyjny stwierdził , że art. 13a ust.6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy nie narusza zakazu zamykania drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw (art. 77 ust.2 Konstytucji RP) ani prawa do zaskarżenia (art. 78 Konstytucji RP).

W konsekwencji wskazać należy , że sąd powszechny(sąd ubezpieczeń społecznych), rozpoznający sprawę z odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. w sprawie ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej byłego funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa, nie jest związany treścią informacji o przebiegu służby w organach bezpieczeństwa państwa sporządzonej przez Instytut Pamięci Narodowej - zarówno co do faktów dotyczących przebiegu służby , jak i co do oceny prawnej w zakresie czy służba w określonej jednostce organizacyjnej stanowiła służbę w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944- 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, póź. 425 ze zm.).” Bezsprzecznie, w świetle art. 13a ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2004 r. Nr 8, póź. 67 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 1 pkt I rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz.U. Nr 239, póź. 2404 ze zm.), związanie to dotyczy jedynie organu emerytalnego, który przy wydawaniu decyzji musi kierować się danymi zawartymi w informacji o przebiegu służby”.

Uznając ,iż w okresach wymienionych w pkt. I wyroku G. G. faktycznie nie wykonywała czynności służbowych w organach bezpieczeństwa państwa , okresy te winny być ocenione w zakresie uwzględniania przy ustalaniu wysokości emerytury - na podstawie art. 15 ust 1 pkt. 1 policyjnej ustawy zaopatrzeniowej, czyli w wymiarze 2,6% za rok służby.

Reasumując powyższe Sąd kierując się treścią art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie wskazanym w pkt. I wyroku .

W pozostałej zakresie odwołanie G. G. nie zasługuje na uwzględnienie .

Skarżąca zarówno w treści złożonego odwołania jak i podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 06 marca 2013r. nie kwestionowała faktu ,iż w okresie wskazanym w informacji Instytutu Pamięci Narodowej z dnia 01 grudnia 2011r. tj. od 30 grudnia 1976r. do 31 lipca1990r. była funkcjonariuszem organów służby bezpieczeństwa . Okres ten obejmuje również okres z informacji IPN z dnia 08 września 2010r. , na podstawie której wydana została przez organ emerytalny zaskarżona decyzja z dnia 06 października 2010r. W ocenie sadu w informacji IPN z dnia 01 grudnia 2011r. wskazany został prawidłowo okres pełnienia przez G. G. służby w organach bezpieczeństwa państwa . W informacji z dnia 08 września 2010r. Wskazany został przez IPN jedynie okres od 01 lipca 1978r. do 31 lipca 1990r.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. organami bezpieczeństwa państwa, w rozumieniu tej ustawy, są:

- Resort Bezpieczeństwa Publicznego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego,
- Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, Komitet do spraw Bezpieczeństwa Publicznego,
- jednostki organizacyjne podległe organom, o których mowa w pkt 1 -3, a w szczególności jednostki Milicji Obywatelskiej w okresie do dnia 14 grudnia 1954r.,
- Instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych,
- Akademia Spraw Wewnętrznych,
- Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza,
- Zarząd Główny Służby wewnętrznej jednostek wojskowych Ministerstwa spraw Wewnętrznych oraz podległe mu komórki,
- Informacja Wojskowa,
- Wojskowa Służba Wewnętrzna,
- Zarząd IISztabu Generalnego Wojska Polskiego,

- Inne służby Sił Zbrojnych prowadzące działania operacyjno -rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze, w tym w rodzajach broni oraz w okręgach wojskowych.

Szczegółowa informacja o przebiegu służby, wystawiona przez IPN potwierdza zatem, w ocenie Sądu , że odwołująca się była funkcjonariuszem terenowych organów bezpieczeństwa państwa. Dla kwalifikacji służby, jako służby w organach bezpieczeństwa państwa, znaczenie ma przy tym, na rzecz jakiego pionu funkcjonariusz pełnił służbę, stąd okoliczność, że odwołująca się pozostawała na etacie telefonistki , telegrafistki, a później sekretarki - maszynistki, nie skutkuje niemożliwością zakwalifikowania tego okresu do służby pełnionej w pionie bezpieczeństwa państwa, skoro G. G.pracowała w okresie od 30 grudnia 1976r. do 31 lipca 1990r. w sekcjach i wydziałach najpierw (...)w L., a potem (...) w L..

O tym, że jej służba związana była z aparatem bezpieczeństwa państwa dowodzą także opinie służbowe z akt osobowych oraz treść przesłuchania G. G.na rozprawie w dniu 06 marca 2013r. Z przedstawionego powyżej materiału dowodowego wynika ,iż G. G.w okresie od 01 października 1977r. do 30 czerwca 1980r. uczestniczyła raz w miesiącu w szkoleniach w ramach doskonalenia zawodowego w zakresie ujednoczenia obiegu dokumentów na instrukcji nr (...)dotyczącej prowadzenia biurowości w jednostkach (...). Dodatkową okolicznością wynikającą z akt osobowych jest fakt , iż 09 stycznia 1978r. Do 27 stycznia 1978r. G. G.odbyła przeszkolenie z problematyki szyfrowej i kodowej , poprzedzone odbyciem kursu z zakresu obsługi eksploatacyjnej urządzeń szyfrujących (...) (w okresie od 18 do 21 lipca 1977r.) .

Podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 06 marca 2013r. skarżąca wskazała ,co należało do jej obowiązków i wiedziała jaki zakres działań w strukturze organów bezpieczeństwa PRL mają terenowe jednostki , w których pełniła służbę . Wskazała jednakże , iż zakres jej obowiązków na stanowisku telefonistki , telegrafistki czy sekretarza – maszynistki – w jej przekonaniu – nie uzasadnia uznania jej za osobę pełniącą służbę w organach bezpieczeństwa państwa .

W tym miejscu dla rozstrzygnięcia sprawy zasadnicze znaczenia miały intencje ustawodawcy ujęte w preambule ustawy z dnia 23 stycznia 2009r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24, poz. 145) . Preambuła do ustawy obowiązującej od dnia 16 marca 2009r. głosi , że” system władzy komunistycznej opierał się głównie na rozległej sieci organów bezpieczeństwa państwa , spełniającej w istocie funkcje policji politycznej , stosującej bezprawne metody, naruszające podstawowe prawa człowieka, stwierdzając , że wobec organizacji i osób broniących niepodległości i demokracji dopuszczono się zbrodni przy jednoczesnym wyjęciu sprawców spod odpowiedzialności i rygorów prawa , dostrzegając , że funkcjonariusze bez ponoszenia ryzyka utraty zdrowia lub życia , korzystając przy tym z licznych przywilejów materialnych i prawnych w zamian za utrwalanie nieludzkiego systemu władzy (...) wyróżniając postawę tych funkcjonariuszy i obywateli , którzy ponosząc wielkie ryzyko , stanęli po stronie wolności i pokrzywdzonych obywateli – kierując się zasadą sprawiedliwości społecznej wykluczającą tolerowanie i nagradzanie bezprawia , uchwała się co następuje” .

Dla potrzeb niniejszej sprawy przedstawić należy krótką systematykę struktury służby bezpieczeństwa PRL:

Na poziomie centralnym istniały departamenty i biura MSW. Ich zadania w terenie realizowały odpowiednie wydziały (i inne jednostki) ulokowane w Komendach Wojewódzkich MO. Od 1 sierpnia 1983 r. Komendy przekształcono w Wojewódzkie Urzędy Spraw Wewnętrznych. Na niższym szczeblu, w Komendach Powiatowych i Miejskich MO funkcjonowały Referaty d/s SB (z grupami operacyjnymi, paszportów i dowodów osobistych, rejestracji cudzoziemców, ...)Po reformie administracyjnej z 1975 r. powiatowe jednostki MO/SB zostały zlikwidowane. Struktura terenowa została jednak po kilku latach odtworzona. W styczniu 1983 r. powołano Komendy Rejonowe MO, w sierpniu przekształcono je w Rejonowe Urzędy Spraw Wewnętrznych (funkcjonowały w nich pionki: II-VI i paszportów, w zależności o liczby etatów jako grupy, referaty, sekcje lub wydziały).

Jak wynikało z art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 7 października 1944r. o Milicji Obywatelskiej (Dz. U. z dnia 12 października 1944 r. Nr 7, poz.33) Milicja Obywatelska była prawno-publiczną formacją służby Bezpieczeństwa Publicznego. Art. 2. Dekretu stanowił, że do zakresu działania Milicji Obywatelskiej należały :

- a) ochrona bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego
- b) dochodzenie i ściganie przestępstw;
- c) wykonywanie zleceń władz administracyjnych, sądów i prokuratury w zakresie prawem przewidzianym.

Arl. 3. Organizacja Milicji Obywatelskiej pod względem terytorialnym przystosowana była do podziału administracyjnego Państwa na województwa i powiaty.

Art. 4. Milicja Obywatelska podlegała Kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Na czele Milicji Obywatelskiej stał Komendant Główny. Podobnie w dekrete z dnia 21 grudnia 1955 r. o organizacji i zakresie działania Milicji Obywatelskiej.(Dz. U. z 1955 r. Nr 46, poz. 311) w art.. 1 postanowiono, że Milicja Obywatelska była uzbrojoną formacją powołaną do ochrony spokoju, ładu, porządku i bezpieczeństwa publicznego. Do 1983 r. funkcjonowanie SB na gruncie ustawowym było uregulowane przepisami o Milicji Obywatelskiej, jak również funkcjonariusze pełniący służbę w SB byli formalnie funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej (ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej Dz. U. z 1973 r. Nr 23, poz. 136, z 1974 r. Nr 44, poz. 264 oraz z 1983 r. Nr 16, poz. 79 i Nr 38, poz. 172). Dopiero 14 lipca 1983 r. Sejm uchwalił ustawę o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych jemu organów. (Dz.U. z 1983 r. Nr 38, poz, 172). W art. 6 ust. 1 stwierdzono , że funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz innych działań godzących w bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny wykonują czynności; operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno- prawne.

Zakres praw i obowiązków funkcjonariuszy SB został określony w art. 20 tej ustawy. Przepis ten stanowił, że przepisy ustaw o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i ich rodzin, jak również o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej stosuje się do funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa.

Nowe przepisy, zastępujące kilkakrotnie nowelizowaną ustawę o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej z dnia 31 stycznia 1959 r., zostały wprowadzone 1 stycznia 1986 r., gdy weszła w życie ustawa o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 31 lipca 1985 r.(Dz.U. z 1985 Nr 38, poz.181 ze zm.).

Wyżej wskazane regulacje prawne dowodzą, że służba w Milicji Obywatelskiej może być kwalifikowana jako służba w organach bezpieczeństwa państwa w zależności od jednostki (referatu, sekcji, wydziału), w której pełniona była służba przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej . W strukturze SB funkcjonował między innymi takie pionny jak:

- pion II – zabezpieczenie (...),
- pion III (walka z działalnością antypaństwową w kraju) Departament (...)(1956-1989) Wydział (...)(w większych województwach również Wydział (...))
- pion (...)(kartoteki, archiwum operacyjne) Centralne Archiwum (...)(1956-1,965) (jednostka ogólnominiestrialna, następnie włączono do Biura (...))o Biuro (...)(1956-1960) Biuro (...)(1960-1990) (używano również nazwy Centralne Archiwum)
- Wydział Ewidencji (...)
- Wydział (...))mniejszych województwach od 1982 r.) Sekcja (...))Wydziału (...)

- Wydział (...)
- Wydział(...)

Na szczeblu terenowym służba bezpieczeństwa była wyodrębniona etatowo . Organizację Komend (...), określał Komendant (...) wydając zarządzenie organizacyjne .

Samodzielna Sekcja (...) to łączność szyfrowa. Była odpowiednikiem (...) MSW odpowiadającego za kryptologię oraz za organizację i utrzymanie łączności szyfrowej i kodowej .

Zasady funkcjonowania określały następujące zarządzenia : Zarządzenie nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1968r. w sprawie regulaminu organizacyjnego Biura (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ((...)) , Zarządzenie nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 08 czerwca 1978r. w sprawie regulaminu organizacyjnego i zakresu działania Biura (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ((...)) i Zarządzenie nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lutego 1989r. w sprawie zakresu działania Biura (...) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Jednostki służby bezpieczeństwa były zobowiązane do przekazywania uzyskanych podczas pracy dokumentów związanych z kryptologią ((...)) itp.) lub urzędzeń szyfrujących oraz wszelkiej informacji na temat szyfrów obcych i osób nimi się posługujących .

Biuro" (...) była to jednostka służby bezpieczeństwa wyspecjalizowana w realizacji zadań związanych " z łącznością pocztową – w sferze obrotu listowego i paczkowego „... Zakres działania i organizacji Biura (...) określało Zarządzenie nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 stycznia 1973r. w sprawie prowadzenia (...) dla potrzeb operacyjnych służby bezpieczeństwa , zmienione Zarządzeniem nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 grudnia 1982r. w sprawie działania i organizacji Biura (...) oraz Zarządzeniem nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 05 maja 1984r. w sprawie prowadzenia oraz zasad korzystania z pracy (...)

Wydziały (...) w Komendach (...) (w tym w (...) w L.) realizowały zatem zadania z zakresu perlustracji korespondencji – odpowiednik Biura (...) w MSW .

Departament (...) zajmował się kontrwywiadem PRL . Takie też zadania miały jednostki terenowe w tym w (...) w L..

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności sąd uznał, że jednostki, w których – poza okresami wymienionymi w pkt. I wyroku - pełniła służbę odwołująca się, jako funkcjonariusz, wymienione w szczegółowej informacji o przebiegu służby, spełniają kryterium terenowego organu bezpieczeństwa w świetle art. 2 ust. 2 pkt 5 cytowanej powyżej ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 -1990 oraz treści tych dokumentów.

W dniu 16 marca 2009 r., weszła w życie ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24, poz. 145), która wprowadziła do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (...) oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12 8, póź. 67 ze zm.) przepis art. 15 b, określający zasady obliczania wysokości emerytury dla osób, które pozostawały w służbie przed 2 stycznia 1999 r. i pełniły służby w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944- 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 63, poz. 425 ze zm.).

Kwestia zgodności przepisów art. 15 b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych , a także art. 15 b ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy była badana przez Trybunał Konstytucyjny pod kątem ich zgodności z ustawą zasadniczą. Trybunał Konstytucyjny w pkt. 4 wyroku z dnia 24 lutego 2010 r. uznał, iż art. 15 b

ust.1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (...) jest zgodny z art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 42 Konstytucji.

W ocenie Sądu zawarta w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt K 6/09 teza, iż do kompetencji organów z zakresu wymiaru sprawiedliwości nie należy orzekanie o celowości i zasadności przyjętych przez ustawodawcę rozwiązań prawnych (część 10.5 uzasadnienia wyroku), daje podstawę do uznania za bezzasadne tych zarzutów odwołującej, które były przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego we wskazanym wyżej wyroku i nie zostały uwzględnione. Sąd uznał za zbędne powielanie argumentów zawartych w w/w orzeczeniu, wobec braku kompetencji sądu powszechnego w zakresie ponownego badania zgodności kwestionowanej w odwołaniu regulacji z przepisami Konstytucji i umów międzynarodowych.

Zaskarżona decyzja – z wyjątkiem okresów wymienionych w pkt I wyroku - jest zatem zgodna z treścią art. 15b ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach funkcjonariuszy, w myśl którego w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi 0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990.

Rozpoznając niniejsze odwołanie Sąd uwzględnił tezy uchwały Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 r. (II UZP 2/11) i uznał za nieuzasadnione żądanie ustalenia wysokości emerytury skarżącej przy uwzględnieniu wskaźnika 40 % podstawy wymiaru emerytury za pierwsze 15 lat służby. Sąd Najwyższy w powołanej uchwale stwierdził, bowiem iż „za każdy rok pełnienia służby w latach 1944-1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.), emerytura wynosi 0,7% podstawy jej wymiaru (art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.), co oznacza, że wysokość emerytury wyliczanej wyłącznie za okresy pełnienia takiej służby może być niższa od 40% podstawy wymiaru tego świadczenia.

Reasumując Sąd uznał, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji – poza zakresem wskazanym w pkt I wyroku – i w konsekwencji w pkt. II wyroku, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, dalej idące odwołanie zostało oddalone.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie paragrafu 2 ust. oraz paragrafu 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd ustalił wysokość należnych kosztów zastępstwa procesowego w sprawie na rzecz pełnomocnika w wysokości stawki minimalnej.

Dalej idący wniosek w tym zakresie został oddalony, albowiem w ocenie sądu nie zaistniały w niniejszej sprawie okoliczności uzasadniające zastosowanie mnożnika z paragrafie 2 ust. 2 wyżej wymienionego rozporządzenia.